

(א) [לעיל סג:] לקמן קח:
שבוטות מנ, (ב) [לעיל מג.
מכזות מנ:] א שבוטות
מה, (ד) שס לו: (ה) לעיל
סה. שבוטות לו: (ו) "ב"מ
ה:, (ז) במדבר ה:,
(ח) ויקרא ה:, (ט) בס"א:
למות,

פקדון פסול לעדות. ומוקמין לה צריש שנים אוחזין כגון דלמרי סהדי דההיא שעתא דכפר ליה נקטו בידיה ומפסיל אף ע"ג דלא אשבע דלא באשבע מה לי מלוה מה לי פקדון: **שנועה קונה.** קס"ק להחייב בזונאים משעה שנשבע לשקר קאמר: **ואיבעית**

❦

רבינו חננאל

אמר ר' הונא אמר רב
 מבייט לי בידך והלה
 ואמר אין לך בירי כלום
 ונשבע ובאו עדים פטור
 שנאמר ולקח בעליו ולא
 ישלם כיון שקבלו הבעלים
 שבעה שוב אין משלמין
 ממון. ואוקימנא הא דרב
 בין במלה בין בפקדון.
 ופר"ח זצ"ל דהא דרב
 ליחא. לא קשיא כאן
 בפקדן כאן בלא קפץ.
 וכתב ר"ח זיל ש"מ
 מאן דקפץ ותשבע אינה
 שבעה. והא דגרסינן
 בגיטין מודה רב בקופצת.
 לאו שנחשבת כשבעה.
 אלא רב דלא הוה
 מגבי כתובה לארמלתא.
 בקופצת מודה ששביעה
 ומגבי לה כתובה ע"כ.
 בקפץ ותשבע. [פ"ר] לא
 השביעוהו בית דין. ש"מ
 מאן דקפץ ותשבע אינה
 שבעה. והא דאמר בגיטין
 כרב בקופצת. לא
 כי נחשבת לה שבעה
 על לא הוה מגבי לה
 כתובה לארמלתא. [אבל]
 בקופצת מודה ששבע
 לה כתובתה. (ד"ר פ"ח).

שבעה לאפקועי ממונא: כאן קפץ.
 צרישא דקמני משלם כשקפץ זה
 והשביעו קודם שחייבוהו בית דין ומי
 קאמר רב בלא קפץ והדיינין השביעוהו
 וקנייה אותה"ש שבעה דקרא בשבעות
 הדיינין כתיב. ואע"ג דקפלא לא
 מתוקמא בשבעות דקמני כפל וספלא לא
 אימי' אלא בשבעות הדיינין מ"מ
 צרישא בקפץ וינחא ליה לאוקמי כתי
 גווי וזחד דוכתא ולא לאוקמי כשני
 מקומות. וסיפא לא קשיא ליה לרב
 דאע"ג דקמני משלם כפל לאחר
 שבעה וכל שכן קפץ דמודה רב
 בטועה טענת גנב כדלקמן בשעמטין
 דשבעה דקא מחייב ליה כפל לא
 מקנייה ליה קרנא: **משכנוי נפשא.**
 לצא במקומו לתמן קושיות ולהעמיד
 דבריו: **נשבעין ולא משלמין.** הנתבע
 ישבע ויפטור ולא ישבע הכופע לטעול:
חייב על כל אחת ואחת. חומש ואשם
הואיל ויכול לחזור ולהודות. וגמלא
 דככולן כופר ממון: **השביע עליו**
קפני. ומדלא תני השביעו שמע מינה
 על ידי דיינין הטיל עליו שבעה וקיצל
 על כרחו. וקמני יכול לחזור ולהודות
 אלתא אכתי ממונא אימי ליה גביה:
לארדין קפני השביעו עליו חוץ לצ"ד.
 דאע"ג דחייבוהו צ"ד שבעה כיון
 דמחון לצ"ד השביעו לא קנייה ובכתי
 צ"ד דקמני לא השביעו עליו קאי:
אם עד שלא באו עדים הודה משלם
קרן וחומש ואשם. ולא כפל דלדין
 משלם קנס על פי עצמו: **משלם כפל ואשם.** אכל חומש לא
 אלתא בין נשבע ובאו עדים בין נשבע והודה חייב: אלא
 לחזור ולהודות לאו מיוצתא הוא לרב הונא דכיון דהודה לא קאמא
 טוענת אצד וגשבע והודה לא אמר רב דפטור: דהא כתי
 כתיב: **וטוען טענת גנב ובאו עדים נמי לא אמר רב.** דכפל כי כתי
אמרה לשעמא. ללא דרבה דלמך כל הודה לא אמר רב. רבי
 צפ"ק דסנהדרין (דף ע"ז) ואי לאו דידע דאפילו צהודה פ

קרא ושלם אותו בראשו וחמישיתו

אִתִּיבִיָּה רב אחא בר מניומי. פי' בקונט' דלא פריך אלא מרישא והעדים מעדין כו' ולא מסיפא ואין גראה דהא רבא מקשה לקמן בהדיא מהודא דלכתיב לא מחלק בין הודה לעדות עד דמתרץ לקמן הכי וא"ת א"כ אמאי לא פריך נמי מסיפא

וּמִשְׁלֵם נַחֲמָן⁽⁶⁾ הֵיכֵן פָּקְדוֹנִי
וְאָמַר אֲמֹן וְהָעֵדִים מַעֲדִידִים אוֹתוֹ שֶׁאֵכְלוּ מִשְׁלֵם
וּמִשְׁלֵם קָרָן וְחוֹמוֹשׁ וְאִשָּׁם א"ל רַב נַחֲמָן הֲכֵא בְּמֵאִי
לִבְּךָ ד' א"ל אֵי הֲכִי אֵימָא סִיפָא הֵיכֵן פָּקְדוֹנִי אָמַר
וְאָמַר אֲמֹן וְהָעֵדִים מַעֲדִידִים אוֹתוֹ שֶׁגִּנְבוּ מִשְׁלֵם
עֲצָמוֹ מִשְׁלֵם קָרָן וְחוֹמוֹשׁ וְאִשָּׁם וְאֵי סִלְקָא דַּעֲתָךְ
ל' א"ל יִכְלִינָא לִשְׁנוּיִי לָךְ רִישָׁא חוּץ לְבֵית דִּין וְסִיפָא
אֲדַחֲקָא לֹא מִשְׁנִינִי לָךְ אִידִי וְאִידִי בְּבֵית דִּין וְלֹא
בְּשֵׁלָא קִפְץ א"ל רְמִי בְּרַחֲמָא לְרַב נַחֲמָן מְכַדִּי דְרַב
נִינְפֶשֶׁךְ אֲדַרְבֵּי לְמָה לָךְ אָמַר לִיה לְפִרוּשָׁה לְדִרְבֵּי
לְמַתְנִיתִין וְהָא רַב קָרָא קָאמַר אֲמַרִי קָרָא⁽⁷⁾ לְכָל
עֵין וְלֹא מִשְׁלָמִין הוּא דֹּאֲתָא לִקְחָה בְּעָלְיוֹ וְלֹא יִשְׁלֵם
שִׁבְעָה מַחֲבִיב לְרַב הַמְנוּנָא⁽⁸⁾ דְּהַשְׁבִּיעַ עָלָיו חֲמִשָּׁה פַּעֲמִים
בְּפָנֵי בֵית דִּין וְכֹפֶר עָלָיו חֵיִיב עַל כָּל אַחַת וְאַחַת
שְׁמֹעַס הוּאִיל וְיֻכּוֹל לְחַזּוֹר וְלַהּדוֹת וְהִכָּא קִפְץ לֹא
עָלָיו קִתְּנִי חוּץ לִבְּךָ לֹא מִצִּית אֲמַרְתָּ בְּפָנֵי ב"ד
הוּא מִפְּרָק לָהּ לְצַדְדִין קִתְּנִי הַשְׁבִּיעַ עָלָיו חוּץ לְבֵית
רְבָא⁽⁹⁾ בְּעַל הַבֵּית שְׁמֹעַן טַעֲנַת גִּבְבִּי בִּפְקֻדוֹן וְנִשְׁבַּע
מִן עַד שְׁלֹא בָּאוּ עֵדִים הוּדָה מִשְׁלֵם קָרָן וְחוֹמוֹשׁ
דִּים הוּדָה מִשְׁלֵם תְּשֻׁלוּמִי כֹּפֶל וְאִשָּׁם וְהִכָּא חוּץ
אֲמַרְתָּ כֹּפֶל קִתְּנִי אֵלֹא אָמַר רְבָא כָּל הוּדָה לֹא
לֹא שְׁנָא טוֹעֵן טַעֲנַת גִּבְבִּי (נִמְוִי) לֹא אָמַר רַב דְּהָא כְּתִיב
וְחוֹמוֹשׁ טוֹעֵן טַעֲנַת גִּבְבִּי וּבָאוּ עֵדִים נִמְוִי לֹא אָמַר רַב
כִּי קָאמַר⁽¹⁰⁾ כְּגוֹן שְׁטוֹעֵן טַעֲנַת אֲבָד וְנִשְׁבַּע וְלֹא הוּדָה
אֵלֹא וְאֲמַרְתָּ לְשִׁמְעֵתָא קָמִיָּה דְרַב אִשִּׁי אָמַר לִיה הִשְׁתָּא
הָ דְרַב וְיָדַע דְּאָמַר רַב הוּדָה וְקִמּוּתִיב הוּדָה וְאַתָּה אֲמַרְתָּ
יָה רַב אַחָא סָבָא לְרַב אִשִּׁי רַב הַמְנוּנָא הֲכִי קָא קִשְׁיָא לִיה
אֵי
וּמִשְׁוֹ עוֹלָה לוֹ כִּכְפְּלוּ כְּדֹאמְרִינֵן בְּפֶרֶק מְרוּצֵה (לְשִׁל דף סה.).
מִרְבָּא. לֹא תִשְׁעִיָּה לְמִיּוֹחֲמֵיהָ דְרַב הַמְנוּנָא לְצַדְדִין דִּיכּוֹל
רַב דְּכָל הוּדָה לֹא שִׁנָּא טוֹעֵן טַעֲנַת גִּבְבִּי וְנִשְׁבַּע וְהוּדָה וְלֹא שִׁנָּא
וְהוּדָה. כְּגוֹל הָגֵר כְּחִיב (מְחַדְדֵּה) וְנִשְׁבַּע דְּהָא קָרָן וְחוֹמוֹשׁ
דְּכִיבִי כְּחִיב כְּנִשְׁבַּע וְכָלוּ עֵדִים כְּדֹאמְרִינֵן בְּפֶרֶק מְרוּצֵה (לְשִׁל סה.):
מְנוּנָא תַּלְמִידוֹ דְרַב וְכָלוּ דְקִיּוּמָא לֵן אֲמַרִי צִי רַב חֲזַר הַמְנוּנָא
רַב לֹא הוּא מוֹמִיב לִיה מְהוּלִיל דִּיכּוֹל לְחַזּוֹר וְלַהּדוֹת:

חי

קבוצה ב מ"י פ"ב מהל'
טוען ונטען הלכה יא
סמג עשין לה טוש"ע ח"מ
ס"י פז סעיף כט וסעיף ל
[ודלה כרב] רב אלפס כאן
ובשנועות סוף פ"ז דף
:צ"ח

קבוצה ג' מ"א פ"א שם
הלכה ד' סמוג שם
טו"ש ע"ח מ"מ ס"י פט סעיף
א':
קבוצה ד' מ"א פ"ז מהל'
שבועות הלכה ט'
סמוג לאחר רמח:

[illegible]